

Søneringslovens Bestemmelser er opstaaet en Ubillighed over for de paagældende. Jeg skal være meget villig til ved 2den Behandling at stille et Ændringsforslag, hvorved jeg søger Lovforslaget omordnet overensstemmende med, hvad jeg her har udtalt, og saafremt det maatte tilfredsstille de ærede Forslagsstillere, vil man jo kunne opnaa derved at gennemføre dette lille Lovforslag hurtigt allerede i indværende Rigsdags-samling.

Blem: Jeg er glad ved de Udtalelser, der falder fra den højtærede Indenrigsminister, og jeg for mit Vedkommende skal gerne være med til at forhandle om at faa Forslaget ændret saaledes ved 2den Behandling, at det blot giver Ministeren Ret til at dispensere fra Bestemmelsen i Søneringslovens § 28, thi derved faar man i Virkeligheden den Trang, der er til Stede, afhjulpen. Det fremgaar af Motiverne til Loven om Sønering, da den første Gang blev fremsat i Landstinget, at Ministeriet i længere Tid havde følt Savnet af, at det ikke kunde dispensere, navnlig fra Bestemmelserne om Fart o. s. v. Man finder det i Motiverne Tillæg A. for Samlingen 1890-91, Sp. 2213, og det er omtrent ordret optaget efter den Kommissions Betænkning, der var nedlagt for at overveje disse Forhold. Man fik derefter indsat i Lovens § 18 ikke saa faa Bestemmelser om Dispensationsret, men her er der et Forhold, som jeg tror, at man en Gang oversaa. Det var nemlig en meget streng Bestemmelse, man indsatte i § 28. Naar en Sømand har været i Udlandet, taget Eksamen efter Loven af 1873 eller Strymandsøksamen efter Lov af 10de Juli 1880, og saa kommer her til Danmark, naar et Sejlskib og vil føre det, kan Ministeriet ikke give ham Næringsbevis, inden han har taget en Tillægsprøve i Maskinere. Man kan jo sige sig selv, at det er nødvendigt for Sejlskibsførere, der ikke have andre Maskiner om Bord end maaske en Kaffemølle, og den kunne de dog nok lære at dreje uden at tage en Tillægsprøve i Maskinere. Derimod er det jo selvindsende, at det er nødvendigt, at Dampskibsførere maa have en saadan Tillægsprøve. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at i de Tilfælde, som have religgert i de sidste Aar — saavidt jeg har hørt, er det 3 Tilfælde — har Indenrigsministeriet ikke kunnet andet end enten give vedkommende Bevis, som Sætteskipper, eller ogsaa give ham Beviset i 6 Maaneder, ilsket Ministeriet kan efter Loven, men det er ikke kunnet dispensere fra Bestemmelsen

i § 28 om, at han skal tage den omtalte Tillægsøksamen. Jeg er, som sagt, glad ved den højtærede Indenrigsministers Stilling til Forslaget, thi det gør jo ikke noget, om det bliver ændret saaledes, at Ministeriet faar Bemyndigelse til at give vedkommende Søneringsbevis som Sejlskipper, skønt han kun har taget den ældre Eksamen som Strymand. Jeg vil derfor anbefale Lovforslaget, selv om denne Ændring skulde blive vedtagen.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Bluhme): I det jeg takker den højtærede Minister for den Stilling, han har taget til Lovforslaget, skal jeg kun bemærke, at det, hvorpaa det kommer an, er, at naa et praktisk Resultat, og naar Ministeren mener at kunne naa det samme paa den af ham antydede Maade, indser jeg ikke, at der er noget at indvende derimod, og jeg antager, at Tinget vil kunne tiltræde Ministerens Forslag, naar vi se det. Jeg skal dog gøre opmærksom paa et Punkt, nemlig, at det ganske vist falder haardest for de ældre Mænd, der for længst have taget deres Strymandsøksamen og i Kraft af den bestaaende Lovgivning gennem Fart for længst have erhvervet Ret til at føre Sejlskibe, at de altsaa pludselig skulle finde en ny Lov, som hindrer dem dert. Det er klart, at det er dem, som staa nærmest for, og som der ogsaa nærmest tænkes paa. Men jeg vil dog sige, at det ogsaa er lige strengt nok for den yngre Mand, som for Loven emanerede, har erhvervet sig Ret til at faa Brev som Skibsfører, saasnart han har opfyldt de øvrige Forpligtelser med Hensyn til Farten, der vare fastsatte i den tidligere Lov, da der maaske aldrig vil blive Tale om, at han vil komme til at føre Dampskib, men han dog nok kan ønske at føre Sejlskib. Det er strengt nok for en saadan Mand, at han ikke kan faa den Ret godkendt, som han allerede forud har erhvervet, den nemlig, i Kraft af sit Strymandsøksamensbevis at blive Sejlskibsfører, saa snart han som Strymand har faret det Par Aar til Sø, som forlanges. Jeg haaber altsaa, at den højtærede Minister, naar han stiller sit Ændringsforslag, dog vil tage noget Hensyn til, at der her i Landet findes Centrere for Sejlskibsfart, hvor man virkelig kun regner paa Sejlskibsfart og kun aspirerer dertil, og hvor Folk ikke bryde sig om at erhverve Bevis for eventuelt at kunne komme til at føre Dampskibe. Jeg tror, at naar de unge Mænd, som den Gang have aflagt deres Prøve, i øvrigt opfyldte de Betingelser, som Lovens § 9 fastsætter, vil de opfylde alle de Forordninger, som man kan